

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 909

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 octombrie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
59.	—	și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	4–13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 396 din 4 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 417 din 11 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea	2–3	929.	— Hotărâre privind suplimentarea pe anul 2023 a sumei prevăzute ca justă despăgubire aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2021 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Râfov, Dumbrava, Drăgănești, Albești-Paleologu, Tomșani, Colceag, Baba Ana din județul Prahova, precum și modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 860/2021
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		M.212.	— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unui ofițer din Ministerul Apărării Naționale
		M.218.	— Ordin al ministrului apărării naționale privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea
componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43, coroborate cu cele ale art. 46 alin. (6), (8) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1282 din 23 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Mărculescu Dumitru, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci;

— domnului deputat Pecingină Gheorghe, aparținând Grupului parlamentar al PNL, îi încetează calitatea de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și al Comisiei pentru

muncă și protecție socială și este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru tineret și sport;

— domnul deputat Șișcu George, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci;

— domnul deputat Vilceanu Dan, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru buget, finanțe și bănci la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în calitate de membru;

— domnul deputat Aelenei Dănuț, aparținând Grupului parlamentar AUR, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru industrii și servicii.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

București, 9 octombrie 2023.
Nr. 59.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 396****din 4 iulie 2023****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 5.996/2/2014*/a1.1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.361D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autoarea excepției nu își motivează criticile. În subsidiar, apreciază că excepția este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materia reglementată, de exemplu, Decizia nr. 803 din 4 noiembrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.996/2/2014*/a1.1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Liliana Teodoriu, petentă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a cuantumului taxei judiciare de timbru.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia se limitează la a enumera dispozițiile constituționale și convenționale pretins încălcate de norma criticată, fără a arăta în ce constă contrarietatea dintre acestea.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că taxele judiciare de timbru în materia contenciosului administrativ sunt reduse, nefiind o piedică în exercitarea accesului la justiție.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul conținut: „(1) *Recursul împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 100 lei dacă se invocă unul sau mai multe dintre motivele prevăzute la art. 488 alin. (1) pct. 1—7 din Codul de procedură civilă.*

(2) *În cazul în care se invocă încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, pentru cereri și acțiuni evaluabile în bani, recursul se taxează cu 50% din taxa datorată la suma contestată, dar nu mai puțin de 100 lei; în aceeași ipoteză, pentru cererile neevaluabile în bani, cererea de recurs se taxează cu 100 lei.*

(3) *Recursul incident și recursul provocat se taxează după regulile prevăzute la alin. (1) și (2).”*

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 115 referitor la delegarea legislativă, precum și dispozițiile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 24 din Ordonanța de urgență a

16. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 5.996/2/2014*/a.1.1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Guvernului nr. 80/2013 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, în acest sens fiind Decizia nr. 523 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 12 august 2015, Decizia nr. 721 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 4 februarie 2016, Decizia nr. 747 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 8 februarie 2018, sau Decizia nr. 786 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 17 martie 2021, prin care Curtea a statuat că reglementarea criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

13. În prezenta cauză, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte. Excepția ridicată în prezenta cauză cuprinde doar dispoziția legală criticată și textele constituționale de referință, fără a conține și o minimă motivare a criticilor, astfel că nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate.

14. Din această perspectivă, Curtea apreciază că, prin modul general în care este formulată excepția de neconstituționalitate, nu se poate deduce care sunt, în concret, motivele pentru care autoarea excepției consideră că prevederile legale criticate ar fi neconstituționale. Simpla enumerare, în susținerea excepției, a unor norme constituționale nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, prevederi potrivit cărora „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

15. Dacă ar proceda la examinarea criticilor astfel formulate, care nu relevă în niciun mod contrarietatea dintre norma criticată și dispozițiile constituționale invocate, instanța constituțională s-ar substitui autoarei acesteia în formularea unei excepții de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, sau Decizia nr. 339 din 20 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 2 august 2021).

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 417

din 11 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Vasile Savin și Frentz-Marian Dumea în Dosarul nr. 12.753/3/2018 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.169D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 121D/2020, nr. 498D/2020, nr. 523D/2020, nr. 654D/2020, nr. 686D/2020, nr. 724D/2020, nr. 1.208D/2020, nr. 1.209D/2020, nr. 1.210D/2020, nr. 2.253D/2020, nr. 1.186D/2021, nr. 2.531D/2021, nr. 2.592D/2021, nr. 2.625D/2021, nr. 2.691D/2021, nr. 2.692D/2021, nr. 2.790D/2021, nr. 2.909D/2021, nr. 3.278D/2021 și nr. 1.120D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Maria

Cucoș și Valeriu Toma, respectiv de Gică Radu și Vasile Vartolomei în dosarele nr. 4.183/99/2019 și, respectiv, nr. 3.467/99/2019 ale Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă — contencios administrativ și fiscal, de Petru Lucian Murariu în Dosarul nr. 3.295/30/2019* al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Stelian Chiriță în Dosarul nr. 921/122/2019 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Horia David în Dosarul nr. 3.074/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, de Florin Maciu, Arion Ioniță, Constantin Zaharia, Sorin Chirigiu, Costel Dediu, Ion Grigorie, Dumitru Pană, Alexandru Nica, Eugen Mitrea și Marian Olteanu în Dosarul nr. 35.347/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Constantin Baniță, de Elena Lupu, Octavian Bursuc și Genoni-Emanuela Groza în dosarele nr. 38.452/3/2019, nr. 38.448/3/2019, nr. 38.433/3/2019 și nr. 38.431/3/2019** ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Olimpiodor Antonescu, Silvia Chiliment, Vasile Dospinescu, Alexandru Giurgiu, Marian Grigoriu și Aurel Moise în Dosarul nr. 12.737/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Iulian Moise și Dănuț Ciobanu în dosarele nr. 38.422/3/2019** și nr. 38.438/3/2019** ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Viorel Taman în Dosarul nr. 38.428/3/2019* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă, de Marin Alnitei, Vasile Catargiu, Argintina Dinu, Petrică Georgescu, Cameliu Marin, Cornel Posea, Costel Spînu și Ion Ștefan în Dosarul nr. 15.646/3/2020* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Alexandru Octavian Hârșu și Marian Soare în Dosarul nr. 28.780/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Gabriel Nedelcu, Gabriel Hîmpă și Romică Condruz în Dosarul nr. 29.227/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Robert Cristian Apostol în Dosarul nr. 2.097/85/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Cornel Constantin Leu în Dosarul nr. 5.741/120/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Florentina Rusan și Gheorghe Rusan în Dosarul nr. 27.243/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției de neconstituționalitate Florin Maciu, Ariton Ioniță, Sorin Chirigiu, Costel Dediu, Ion Grigorie, Dumitru Pană, Alexandru Nica, Eugen Mitrea și Marian Olteanu, doamna avocat Anca-Ruxandra Cosmineanu, în calitate de apărător ales, cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la Dosarul nr. 686D/2020, autorul excepției a depus un punct de vedere în care arată că își menține criticile de neconstituționalitate formulate, similar cu punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului într-o cauză având același obiect, pe care îl anexează. De asemenea, în Dosarul nr. 724D/2020, doamna avocat Anca-Ruxandra Cosmineanu a depus o copie a certificatului de deces al autorului excepției Constantin Zaharia.

6. Curtea ia act de înscrisul depus și, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul autorilor excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 121D/2020, nr. 498D/2020, nr. 523D/2020, nr. 654D/2020, nr. 686D/2020, nr. 724D/2020, nr. 1.208D/2020, nr. 1.209D/2020, nr. 1.210D/2020, nr. 2.253D/2020, nr. 1.186D/2021, nr. 2.531D/2021, nr. 2.592D/2021, nr. 2.625D/2021, nr. 2.691D/2021, nr. 2.692D/2021, nr. 2.790D/2021, nr. 2.909D/2021, nr. 3.278D/2021 și nr. 1.120D/2022 la Dosarul nr. 2.169D/2019, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, avându-se în vedere susținerile expuse pe larg în motivarea scrisă a excepției. Astfel, se susține, în esență, că art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 reprezintă o verigă în lanțul de texte legislative edictate, în cascadă, încă din anul 2011 și până în prezent, al căror efect duce la anihilarea dreptului prevăzut de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, ceea ce încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), așa încât nu există o speranță legitimă pentru ca aceste persoane să beneficieze de dreptul menționat, având în vedere faptul că autorii excepției au trecut în rezervă în anul 2017 și trebuiau să beneficieze de acest drept.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și arată, cu privire la critica raportată la art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, că instanța de contencios constituțional a mai analizat dispozițiile legale criticate, reținând că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015 și Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, a stabilit înțelesul acestor norme și a clarificat dacă abrogarea unor drepturi mai poate constitui temei ulterior pentru suspendarea acestora. Referitor la critica raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că este aplicabil principiul *tempus regit actum*, iar cu privire la celelalte critici de neconstituționalitate, se menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 104 din 10 martie 2022, Decizia nr. 575 din 22 noiembrie 2022 și Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Decizia nr. 631 din 13 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.753/3/2018, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de recurenții Vasile Savin și Frenț-Marian Dumea într-o cauză având ca obiect ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, reglementat de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, Ordine publică și Siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

10. Prin Încheierea din 4 decembrie 2019, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 9 martie 2020 și, respectiv, prin Sentința nr. 151 din 5 martie 2020, pronunțate în Dosarul nr. 4.183/99/2019 și, respectiv, Dosarul nr. 3.467/99/2019, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă — contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Maria Cucoș și Valeriu Toma și, respectiv, de Gică Radu și Vasile Vartolomei în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1)—(2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

11. Prin Încheierea din 9 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.295/30/2019*, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Petru Lucian Murariu într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

12. Prin Încheierea din 22 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 921/122/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Stelian Chiriță într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

13. Prin Încheierea din 29 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.074/107/2019, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Ioan Horia David într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

14. Prin Încheierea din 28 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 35.347/3/2019, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Florin

Maciu, Ariton Ioniță, Constantin Zaharia, Sorin Chirigiu, Costel Dediu, Ion Grigorie, Dumitru Pană, Alexandru Nica, Eugen Mitrea și Marian Olteanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

15. Prin Încheierile din 30 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 38.452/3/2019 și nr. 38.448/3/2019, și prin sentințele civile nr. 984 din 30 iulie 2020 și nr. 1.441 din 9 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 38.433/3/2019 și nr. 38.431/3/2019**, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Constantin Baniță, Elena Lupu, Octavian Bursuc și Genoni-Emanuela Groza în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

16. Prin Decizia civilă nr. 86 din 21 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12.737/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de recurenții-reclamanți Olimpiodor Antonescu, Silvia Chiliment, Vasile Dospinescu, Alexandru Giurgiu, Marian Grigoriu și Aurel Moise într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea privind calcularea și plata ajutoarelor acordate, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

17. Prin Sentința civilă nr. 685 din 22 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 38.422/3/2019**, și prin Sentința civilă nr. 446 din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 38.438/3/2019**, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Iulian Moise și de reclamantul Dănuț Ciobanu în cauze având ca obiect soluționarea cererilor privind calcularea și plata ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

18. Prin Sentința civilă nr. 2.978 din 29 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 38.428/3/2019*, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Viorel Taman într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind calcularea și plata ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

19. Prin Sentința civilă nr. 4.144 din 7 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.646/3/2020*, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de reclamantii Marin Alnitei, Vasile Catargiu, Argintina Dinu, Petrică Georgescu, Cameliu Marin, Cornel Posea, Costel Spînu și Ion Ștefan într-o cauză având ca obiect soluționarea cererilor privind calcularea și plata ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

20. Prin Decizia civilă nr. 1.870 din 20 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 28.780/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Excepția a fost ridicată de recurenții-reclamanți Alexandru Octavian Hârșu și Marian Soare într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea privind calcularea și plata ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

21. Prin Încheierea din 3 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.227/3/2019*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de reclamanții Gabriel Nedelcu, Gabriel Hîmpă și Romică Condruz într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind calcularea și plata ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

22. Prin Decizia nr. 2.407 din 14 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.097/85/2019/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Robert Cristian Apostol într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

23. Prin Încheierea din 22 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.741/120/2020, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Cornel Constantin Leu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

24. Prin Încheierea din 15 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 27.243/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Florentina Rusan și Gheorghe Rusan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

25. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă standardele constituționale de calitate a legii prevăzute în art. 1 alin. (5), respectiv claritatea și previzibilitatea și principiul încrederii în statul de drept. Astfel, consideră că, întrucât dispozițiile legale criticate suspendă acte normative abrogate, se încalcă art. 3 și 58 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care permit doar suspendarea unor acte normative aflate în vigoare. De asemenea, este încălcat și art. 66 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, întrucât este un nonsens ca actul de suspendare să producă efecte și după abrogarea unui act normativ. Se precizează că inclusiv Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că o normă abrogată nu poate fi repusă în vigoare. În plus, se încalcă și art. 64 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 24/2000, întrucât acesta interzice ca, ulterior abrogării, ce are caracter definitiv, fiind ultimul eveniment legislativ din existența unui act normativ, să survină alt eveniment legislativ. Totodată, se arată că principiul încrederii în statul de drept implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor

și impune ca titularii drepturilor recunoscute să nu poată fi împiedicați să se bucure efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.

26. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție sunt invocate considerente din jurisprudența în materie a Curții Constituționale și se susține, în esență, că prin dispozițiile legale criticate au fost repuse în vigoare norme care își încetaseră aplicarea prin abrogare. Or, o lege posterioară nu poate atinge dreptul născut sub imperiul legii anterioare, aceasta urmând să guverneze dreptul respectiv, inclusiv soluționarea litigiului legat de realizarea aceluși drept, chiar și ulterior ieșirii sale din vigoare.

27. În plus, cu privire la dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, se mai susține, în esență, că scopul acestor norme este de a suspenda efectele prevederilor art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, care prevedeau ajutoarele salariale care se acordă la data trecerii în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept de pensie, o reglementare asemănătoare regăsindu-se și în perioada 2010—2017 în actele normative care au statuat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice.

28. Se menționează că, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă a recunoscut existența dreptului la indemnizația de pensionare și a stabilit că actele normative anuale doar au suspendat exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor, neavând semnificația desființării acestora.

29. Însă, la data de 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care nu mai cuprinde nicio dispoziție cu privire la plata ajutoarelor sub forma salariilor compensatorii acordate cu ocazia pensionării, așa cum erau acestea prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010. Totodată, potrivit art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017, Legea-cadru nr. 284/2010 și actele normative anuale de suspendare au fost abrogate, iar la data intrării sale în vigoare se abrogă și orice alte dispoziții contrare acestei legi.

30. Se mai susține că așteptările legitime ale cadrelor militare/funcționarilor publici cu statut special, față de cadrul juridic previzibil instituit conform Legii-cadru nr. 284/2010, în particular față de drepturile stipulate de art. 20 din anexa VII la aceasta, în privința cărora Guvernul avea obligația de a le proteja și de a le acorda, au fost practic modificate brutal, anual, permanent și imprevizibil, acțiune mascată prin acte normative cu aplicabilitate temporară. Or, principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă, precum și limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor instituite prin acestea, principiu încălcat repetat și continuu din 2010 până în prezent. Ca atare, în baza principiului protecției încrederii legitime, indisolubil legată de statul de drept, autorităților statului (Guvernul, structurile de apărare, ordine publică și siguranță națională) le revine obligația de a acționa în conformitate cu prevederile legale în vigoare, astfel încât cadrele militare/funcționarii publici cu statut special să aibă posibilitatea de a conta pe previzibilitatea normelor legale adoptate, fiind astfel în măsură să își planifice viitorul în contextul drepturilor conferite prin aceste dispoziții [art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010]. Acest principiu nu exclude posibilitatea statului de a opera schimbări ori restricționări legislative, însă valabilitatea acestui demers este condiționată de menținerea unei balanțe rezonabile între încrederea persoanelor vizate de cadrul normativ existent și interesele pentru a căror satisfacere operează restricțiile legislative.

31. Se apreciază, în esență, că, în condițiile în care suspendarea nu poate supraviețui abrogării normei pe care o suspendă, rezultă că dreptul la acțiune pentru plata ajutoarelor sub forma salariilor compensatorii acordate cu ocazia pensionării s-a născut la data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, când a încetat orice cauză de suspendare ori de neaplicare a acestor prevederi.

32. Se afirmă, în esență, că a considera altfel ar însemna să se prelungească valabilitatea dispoziției de suspendare a aplicării unui text de lege și după abrogarea lui, ceea ce ar fi de neconceput și inadmisibil. Aceasta este interpretarea și aplicarea corectă a întregului context legislativ care a reglementat asupra dreptului supus controlului judecătoresc și rezultă și din Decizia nr. XXIII din 12 decembrie 2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile unite în soluționarea unui recurs în interesul legii. Este real faptul că decizia instanței supreme vizează interpretarea unitară a altor prevederi legale, dar în cuprinsul acesteia a fost, de asemenea, analizată posibilitatea ca o normă care suspendă aplicarea unei dispoziții legale să mai rămână în vigoare și după abrogarea normei legale pe care o suspendă, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilind că acest lucru este inadmisibil.

33. Se consideră, în esență, că dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție, creează discriminări față de persoanele care au beneficiat până în anul 2010 de ajutorul prevăzut de lege. Faptul că plata dreptului prevăzut de lege a fost suspendată prin acte succesive de peste 9 ani conduce la transformarea acestui drept în unul teoretic sau iluzoriu, fără ca statul să mai poată invoca o situație economică precară cauzată de criza economică. Astfel, termenul de suspendare de 9 ani nu este unul rezonabil și afectează dreptul de proprietate.

34. Se apreciază, în esență, că prevederile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 contravin și dispozițiilor constituționale și convenționale privind dreptul de proprietate privată, sens în care se arată că există un drept de creanță asupra statului în ceea ce privește sumele datorate și stabilite prin art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, iar acest drept de creanță asupra statului beneficiază de protecție constituțională, în condițiile art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, dând naștere în patrimoniul persoanelor îndreptățite la despăgubiri la un „bun”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Măsura instituită prin art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, de suspendare a plății unor debite ale statului pe o perioadă de 9 ani și, în perspectivă, încă 2 ani, nu poate fi considerată una care menține un just echilibru între interesele debitorului — statul — și cele ale creditorului — persoana îndreptățită, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că aceasta din urmă suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a primi sumele cuvenite. Se invocă în acest sens aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la respectarea bunurilor și se arată că, deși legiuitorul delegat invocă un scop legitim al măsurii, acest termen îndelungat pentru plata unei creanțe asupra statului, care este deja exigibilă, nu satisface exigențele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului, constituind, din această perspectivă, o ingerință disproporționată asupra dreptului și afectând în sens negativ dreptul fundamental la proprietate, astfel cum înțelesul constituțional al verbului „a afecta” a fost stabilit în jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, persoanele îndreptățite la aceste sume sunt titulare ale unui drept de creanță, care, în accepțiunea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, constituie un „bun”, astfel încât acestea pot pretinde că au cel puțin „o speranță legitimă” de a redobândi efectiv dreptul de proprietate.

35. Se afirmă, în esență, că o ordonanță de urgență — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 — nu poate confirma o soluție legislativă neconstituțională și trebuie să se circumscrie respectării a cel puțin patru limite esențiale referitoare la: existența unor situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, Guvernul având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acesteia — art. 115 alin. (4) din Constituție; interdicția adoptării acesteia în domeniul legilor constituționale, neputând fi afectate regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și drepturile electorale și neputând fi vizate măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică — art. 115 alin. (6) din Constituție; interdicția alterării sau contracarării voinței exprimate de către Parlament prin adoptarea unei legi, obligație ce decurge din art. 1 alin. (4) și art. 61 alin. (1) din Constituție; interdicția confirmării/reluării unor soluții legislative neconstituționale intrinseci sau extrinseci, prin acte de modificare sau completare.

36. Se susține, în esență, că încălcarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție trebuie analizată din perspectiva termenului pentru care a fost suspendată, prin acte succesive, plata creanței asupra statului și dacă acest termen este rezonabil, de natură să nu afecteze substanța dreptului de proprietate. Prin procedura de suspendare a drepturilor de creanță dreptul a fost transformat în unul teoretic sau iluzoriu, având în vedere că suspendarea plăților durează de peste 9 ani.

37. Elementele cuprinse în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în ceea ce privește art. 41 alin. (1), nu sunt de natură să justifice adoptarea acestui act normativ în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Nu a fost respectată exigența constituțională de a motiva urgența reglementării și a fost încălcat regimul constituțional al dreptului de proprietate, prin suspendarea plăților timp de peste 9 ani.

38. Se mai susține că art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 a legiferat o situație juridică inexistentă, deoarece ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, așa cum au fost reglementate în Legea-cadru nr. 284/2010, nu mai sunt prevăzute în legislația actuală.

39. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, deciziile nr. 404 din 10 aprilie 2008, nr. 26 din 18 ianuarie 2012, nr. 15 din 25 ianuarie 2000, nr. 544 din 28 iunie 2006, nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 421 din 9 mai 2007, nr. 784 din 12 mai 2009, nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008 sau nr. 528 din 12 decembrie 2013).

40. Se arată, în esență, că principiul separației puterilor în stat reprezintă garanția democrației constituționale, iar în lipsa acesteia, statul vine în conflict cu titularul suveranității, poporul. Rolul primar al Parlamentului, de a adopta reglementări în acord cu mandatul primit din partea alegătorilor, a fost subjugat voinței executivului, în speță Guvernul, care, trecând peste mandatul primit în virtutea instituției delegării legislative, vine să înfrângă tocmai voința celui care l-a împuternicit. Astfel, prin legiferarea, în anul 2018, a art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, care suspendă Legea-cadru nr. 284/2010, abrogată, se încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție.

41. Cu privire la invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, se arată că din jurisprudența Curții Constituționale, respectiv din deciziile nr. 842 din 2 iunie 2009, nr. 984 din 30 iunie 2009 și nr. 989 din 30 iunie 2009, rezultă cu evidență că Guvernul, cu ocazia adoptării ordonanțelor de urgență, pe lângă respectarea condițiilor prevăzute de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, trebuie să țină cont și de dispozițiile constituționale ale art. 61 alin. (1).

Guvernul, prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, nu poate lipsi de efecte o lege adoptată de Parlament. O atare limitare a legiuitorului delegat rezultă din însăși rațiunea existenței delegării legislative. Astfel, atribuțiile legislative delegate în favoarea Guvernului nu se pot constitui în piedici pentru punerea în aplicare a unui act de reglementare primară adoptat chiar de puterea legiuitoare în exercitarea competenței sale originare. Guvernul trebuie să acționeze în sensul punerii în aplicare a legilor edictate de către Parlament, iar când consideră că nu există suficiente resurse financiare sau de orice natură pentru aplicarea legii adoptate, va uza de alte căi constituționale prin care va putea modifica legea în cauză.

42. În final, se afirmă că, deși cadrul normativ în materie a fost interpretat atât de instanța de contencios constituțional, cât și de instanța supremă, acesta rămâne dificil de înțeles și, mai ales, de aplicat, inclusiv de către profesioniștii dreptului, ca dovadă că înșiși magistrații apelează în continuare la instrumentele legale de unificare a practicii judiciare. Se mai afirmă că există „o situație juridică inedită și fără acoperire în normele de tehnică legislativă, constând în intervenția unei serii de evenimente legislative, care, luate fiecare în parte, respectă exigențele de constituționalitate, dar care, privite în succesiunea lor și sub aspectul efectelor de ansamblu, încalcă principiile generale ale ordinii juridice, cum sunt principiul securității juridice, cel al stabilității raporturilor juridice, cel al așteptării legitime, precum și supremația Constituției, prin încălcarea normelor de tehnică legislativă”.

43. **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 616 din 2 octombrie 2018.

44. **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă — contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în condițiile în care textul legal cuprins în art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu aduce atingere dispozițiilor constituționale indicate, intervenția legiuitorului în sensul neacordării unui drept de natură salarială în perioada 2019—2021, chiar prin ordonanța de urgență, neputând fi considerată neconstituțională, întrucât reprezintă o prerogativă a Guvernului reglementată în Constituție la art. 115. De asemenea, nu poate fi vorba despre încălcarea principiului neretroactivității legii civile, întrucât dispozițiile criticate nu neagă dreptul la ajutoarele prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010, ci doar stabilesc perioada pentru care aceste drepturi nu se acordă. Mai mult, abrogarea Legii-cadru nr. 284/2010 produce efecte pentru viitor, fără a nega dreptul celor care îndeplineau condițiile prevăzute de lege la data când această lege a fost în vigoare, drept ce va putea fi valorificat la data la care va deveni actual.

45. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 616 din 2 octombrie 2018 și Decizia nr. 349 din 23 mai 2019, Curtea a reținut că drepturile bănești acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional, așa încât legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

46. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt

neconstituționale, întrucât se află într-o succesiune legislativă care a consacrat aceeași opțiune a legiuitorului cu privire la valorificarea dreptului la ajutoare, între altele, la trecerea în rezervă. Voința exprimată constant începând din anul 2011, inclusiv prin dispozițiile contestate, este clară în sensul de a nu se acorda aceste ajutoare și, dată fiind continuitatea acestei soluții, ea nu este afectată nici în previzibilitatea ori predictibilitatea ei. Cât privește lipsa de coerență legislativă, caracterul interpretabil al opțiunilor legiuitorului, prin aceea că se înlătură de la exercitare un drept instituit de Legea-cadru nr. 284/2010, abrogată, care nu mai este prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, în aplicarea căreia este dată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, instanța apreciază că acestea nu sunt chestiuni de domeniul constituționalității, ci țin de succesiunea și aplicarea legilor în timp, respectiv, în cazul concret, de resortul instanțelor judecătorești investite în cauzele cu acest obiect. Nici normele de tehnică legislativă, ridicate la rang constituțional de manieră jurisprudențială, nu pot întemeia excepția de neconstituționalitate, câtă vreme textele contestate nu dispun suspendarea aplicării unei legi abrogate, ci, în mod direct, asupra neacordării ajutoarelor în perioada 2019—2021, ceea ce, în lumina unor decizii obligatorii ale instanței supreme, valorează cu suspendarea exercițiului dreptului în acest interval.

47. Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât prin conținutul dispozițiilor legale criticate sunt modificate prevederile art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 care reglementează regimul salarizării, suspendând acordarea dreptului, aspect care încalcă art. 115 alin. (6) și art. 16 din Constituție, precum și art. 14 din Convenție.

48. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin normelor constituționale invocate, reținând că trimiterea la art. 1 alin. (5) din Constituție nu este relevantă, deoarece prin acesta este reglementat principiul general al legalității, aspect care nu este încălcat în cauză, de vreme ce suspendarea exercițiului dreptului la acțiune a fost făcută printr-o ordonanță de urgență, care este un act al Guvernului, cu putere de lege. De asemenea, prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție nu sunt încălcate în cauză, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu dispune pentru trecut, ci pentru viitor.

49. Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că, raportat la art. 16 alin. (1) și art. 44 din Constituție, textul criticat este constituțional, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale concretizată în deciziile nr. 326 din 25 iunie 2013, nr. 334 din 12 iunie 2014 și nr. 541 din 14 iulie 2015. În privința invocării dispozițiilor art. 61 alin. (1) și ale art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, instanța reține că prevederile de lege criticate nu contravin nici acestora, întrucât nu afectează drepturi sau libertăți fundamentale, în acest sens fiind și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, paragraful 28. În Dosarul nr. 2.531D/2021, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, instanța nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

50. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, conform art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, act normativ aplicabil reclamantului în perioada de referință, la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept de pensie, polițiștii beneficiază de un ajutor pecuniar stabilit în raport cu salariul funcției avut în luna schimbării poziției de activitate. Potrivit art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, „*începând cu data intrării*

în vigoare a prezentei legi nu se mai acordă ajutoare sau, după caz, indemnizații la ieșirea la pensie, retragere ori la trecerea în rezervă”. Aceste dispoziții legale au fost preluate succesiv, în perioada 2011—2017, în actele normative referitoare la reglementarea anuală a măsurilor privind salarizarea în sistemul bugetar, iar din cuprinsul acestora rezultă că nu a fost suprimat dreptul la plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, ci doar a fost suspendat exercițiul acestuia. Prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a abrogat Legea-cadru nr. 284/2010. Această lege a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017 și nu produce efecte retroactive. Prin Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că, în cazul normelor care suspendă exercițiul unor drepturi și al consecințelor produse pe planul dreptului subiectiv afectat, instanța supremă s-a pronunțat cu referire punctuală chiar la cele aduse în discuție prin prezenta cerere de hotărâre prealabilă, în mai multe rânduri, arătând că, pe fondul suspendării repetate prin acte normative reținute ca fiind constituționale, aceste drepturi nu au intrat în patrimoniul beneficiarilor avuți în vedere de Legea-cadru nr. 284/2010, ele având în continuare un conținut abstract, fiind condiționate în recunoașterea lor concretă de o nouă manifestare a legiuitorului, motiv pentru care nu pot fi considerate bunuri din această perspectivă. În același sens s-a statuat că lipsa caracterului actual al dreptului și inexistența unei „speranțe legitime” de valorificare efectivă a acestuia s-au consolidat în contextul abrogării Legii-cadru nr. 284/2010 prin Legea-cadru nr. 153/2017.

51. Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu încalcă art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție. Drepturile bănești constând în ajutoare sau, după caz, indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofessionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. Legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării lor.

52. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia în sensul temeiniciei excepției de neconstituționalitate sub aspectul încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 15 alin. (2) din Constituție, având în vedere că prevederile de lege criticate nu au un conținut clar, precis și previzibil în sensul că ar produce efecte juridice numai pentru viitor, pe durate clar precizate în timp, în domeniul propriu de aplicare. Instanța apreciază că intenția legiuitorului nu rezultă în mod clar prin raportare la normele de tehnică legislativă menționate în excepția de neconstituționalitate și la obiectul reglementărilor succesive; în acest context, se poate deduce că dispoziția privind neacordarea de ajutoare la ieșirea la pensie, pe perioada vizată în cererea introductivă, prelungește suspendarea unor dispoziții normative abrogate, contravenind dispozițiilor constituționale invocate. De asemenea, în Dosarul nr. 1.186D/2021, instanța consideră că „din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 29 alin. (4) teza finală din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, rezultă că punctul de vedere al instanței asupra excepției de neconstituționalitate nu este obligatoriu a fi exprimat, întrucât excepția nu a fost invocată din oficiu”.

53. Tribunalul Constanța — Secția I civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

54. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul constituționalității prevederilor legale criticate.

55. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că textele legale criticate sunt conforme cu prevederile constituționale invocate de către reclamant.

56. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

57. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, înscrisurile depuse, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

58. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

59. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 29 decembrie 2018, și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. În Dosarul nr. 2.625D/2021, deși în dispozitivul actului de sesizare se rețin dispozițiile art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează doar alin. (1) al acestui articol, așa încât, și în această cauză, urmează a fi reținute ca obiect al excepției dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Dispozițiile legale criticate prevăd următoarele:

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „*În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „*Prevederile art. 1 alin. (3)—(5), art. 2—4, art. 5*

alin. (2)—(4) și art. 6—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie—31 decembrie 2017.”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017: „*În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „*În perioada 2019—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017: „*(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...)*

9. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare;”.

60. Curtea observă că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și-au încetat aplicabilitatea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea acestora.

61. Autorii excepției consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind principiul securității și stabilității raporturilor juridice, principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului și art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență. De asemenea, se invocă dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Primului Protocol la Convenție, privind protecția proprietății, și ale Protocolului nr. 12 la Convenție, privind interzicerea generală a discriminării. Totodată, se invocă și jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la principiul securității juridice, principiul stabilității raporturilor juridice, principiul așteptărilor legitime și la normele de tehnică legislativă.

62. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare cu cele din prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 1 martie 2023, Decizia nr. 575 din 22 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 28 martie 2023, Decizia nr. 219 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 12 august 2022, Decizia nr. 104 din 10 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 26 mai 2022, Decizia nr. 72 din 24 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 2 iunie 2022, Decizia nr. 900 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 3 mai 2022, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021, Decizia nr. 462 din 1 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1041 din 1 noiembrie 2021, instanța de contencios constituțional, respingând excepțiile de neconstituționalitate, a statuat că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

63. Astfel, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate fac parte din legi anuale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice și prevăd că în anii 2017—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Textele criticate au caracter general, referindu-se la toate categoriile de ajutoare sau indemnizații prevăzute de lege la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, cum sunt, cu titlu exemplificativ, cele prevăzute de: art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, art. 20 din anexa nr. VII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, sau art. 73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar. De asemenea, Curtea a reținut că, în speță, este vorba despre ajutorul menționat în art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, ajutor prevăzut pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu. Însă Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Noua reglementare nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010 care instituiau ajutoarele și indemnizațiile. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 a abrogat dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată plata ajutoarelor și indemnizațiilor în intervalul 2012—2016 inclusiv (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragrafele 58 și 59, și Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, precitată, paragraful 24).

64. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, raportată la art. 61 alin. (1) și la art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragraful 74, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată. Astfel, sub aspectul competenței de legiferare, așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, la paragrafele 74 și 75 ale Deciziei nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul

legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare, și numai sub control parlamentar. Având în vedere acestea, Curtea a constatat că nu se poate reține că prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 s-ar fi încălcat dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție privind rolul Parlamentului.

65. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 331 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.212 din 11 decembrie 2020, paragraful 32, Curtea a statuat că atât timp cât măsurile criticate în cauză, referitoare la acțiunea Guvernului de a suspenda efectele art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, au fost adoptate de către Guvern în exercitarea competenței constituționale de a legifera, prin intermediul ordonanțelor de urgență, respectând prevederile art. 115 din Constituție, nu se poate concluziona că a interferat cu atribuția Parlamentului de a legifera.

66. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragrafele 75 și 76, analizând preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ținând cont de jurisprudența sa cu privire la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Curtea a constatat, pe de o parte, că adoptarea măsurilor criticate — de neacordare a ajutoarelor prevăzute de lege, ajutoare care nu constituie drepturi fundamentale — poate constitui o reglementare în regim de urgență, fiind necesară la fundamentarea strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019. Așadar, adoptarea acestor măsuri constituie o stare de fapt obiectivă, independentă de voința Guvernului, putând fi încadrată în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții. Pe de altă parte, Curtea a reținut că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanței de urgență criticate. Astfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se precizează că „neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice”. Prin urmare, Curtea a constatat netemeinicia criticii privind pretinsa încălcare a art. 115 alin. (4) din Constituție.

67. Cu privire la critica raportată la art. 1 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 64, Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021, paragraful 21, și Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, precitată, paragraful 28, Curtea a arătat că textul constituțional invocat privește valorile supreme ale statului de drept, fiind o reglementare de principiu ce constituie cadrul pe care se grezează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. Având în vedere acestea, precum și faptul că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textele criticate nu fac parte din această categorie a drepturilor fundamentale, Curtea a apreciat că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

68. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, care impune standardele privind calitatea legii, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragraful 61, Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.045 din 9 noiembrie 2020, paragraful 87, și Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, precitată, paragraful 25, Curtea a reiterat statuările sale anterioare prin care a constatat

conformitatea cu aceste standarde a actelor normative de suspendare a drepturilor salariale pentru intervalul 2010—2017 (a se vedea Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, paragrafele 96—98). În aceste decizii, Curtea a reținut că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015. Astfel, în interpretarea instanței supreme, voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, precum și faptul că dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

69. Curtea a mai reținut, la paragraful 89 al Deciziei nr. 189 din 26 mai 2020, precitată, și la paragraful 26 al Deciziei nr. 610 din 24 noiembrie 2022, precitată, că autorii au înțeles greșit semnificația abrogării art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, urmarea acestei abrogări este previzibilă și clară, în sensul că, dacă personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au trecut în rezervă sau direct în retragere, respectiv raporturile de serviciu au încetat, cu drept la pensie, după 1 iulie 2017, nu mai beneficiază de ajutoarele și indemnizațiile prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

70. Totodată, prin Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, precitată, paragraful 27, și Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 20, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din cauza caracterului imprevizibil al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum* (a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 30).

71. Referitor la critica privind încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 65, Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, precitată, paragraful 91, și Decizia nr. 610 din 24 noiembrie 2022, paragraful 29, Curtea a constatat conformitatea cu această normă constituțională a unor dispoziții cu un conținut similar cu cel al dispozițiilor criticate. Astfel, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, paragraful 18, Curtea a reținut că dispozițiile criticate nu retroactivează.

72. Cu privire la critica raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au ieșit la pensie anterior suspendării plății indemnizației/ajutorului, prin Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 16 februarie 2023, paragraful 57, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată, deoarece, în jurisprudența sa constantă, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii, în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum*, nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate.

73. Referindu-se la compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale privind dreptul de proprietate, prin Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022, precitată, paragraful 59, și Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 69, și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 6 ianuarie 2021, paragraful 20, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperatiivele „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice teme rezonabil.

74. În ceea ce privește încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție prin faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 afectează drepturi fundamentale, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragraful 77, Curtea a constatat că și această susținere este neîntemeiată, deoarece, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa precitată, ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a constitui drepturi fundamentale.

75. În final, se observă că, prin Decizia nr. 462 din 1 iulie 2021, precitată, paragraful 23, Curtea a reținut că acțiunile legiuitorului în privința neaplicării, respectiv a abrogării prevederilor legale care stabileau acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă se înscriu în marja sa de apreciere, având drept scop prezervarea unui interes public, respectiv protejarea echilibrului fiscal între cheltuielile și veniturile statului.

76. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

77. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Savin și Frenț-Marian Dumea în Dosarul nr. 12.753/3/2018 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, de Maria Cucoș și Valeriu Toma, respectiv de Gică Radu și Vasile Vartolomei în dosarele nr. 4.183/99/2019 și, respectiv, nr. 3.467/99/2019 ale Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă — contencios administrativ și fiscal, de Petru Lucian Murariu în Dosarul nr. 3.295/30/2019* al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Stelian Chiriță în Dosarul nr. 921/122/2019 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Horia David în Dosarul nr. 3.074/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, de Florin Maciu, Ariton Ioniță, Constantin Zaharia, Sorin Chirigiu, Costel Dediu, Ion Grigorie, Dumitru Pană, Alexandru Nica, Eugen Mitrea și Marian Olteanu în Dosarul nr. 35.347/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Constantin Baniță, Elena Lupu, Octavian Bursuc și Genoni-Emanuela Groza în dosarele nr. 38.452/3/2019, nr. 38.448/3/2019, nr. 38.433/3/2019 și nr. 38.431/3/2019** ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Olimpiodor Antonescu, Silvia Chiliment, Vasile Dospinescu, Alexandru Giurgiu, Marian Grigoroiu și Aurel Moise în Dosarul nr. 12.737/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Iulian Moise și Dănuț Ciobanu în dosarele nr. 38.422/3/2019** și nr. 38.438/3/2019** ale Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Viorel Taman în Dosarul nr. 38.428/3/2019* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă, de Marin Alnitei, Vasile Catargiu, Argintina Dinu, Petrică Georgescu, Cameliu Marin, Cornel Posea, Costel Spînu și Ion Ștefan în Dosarul nr. 15.646/3/2020* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Alexandru Octavian Hârșu și Marian Soare în Dosarul nr. 28.780/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Gabriel Nedelcu, Gabriel Hîmpă și Romică Condruz în Dosarul nr. 29.227/3/2019* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Robert Cristian Apostol în Dosarul nr. 2.097/85/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Cornel Constantin Leu în Dosarul nr. 5.741/120/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Florentina Rusan și Gheorghe Rusan în Dosarul nr. 27.243/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă — contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Constanța — Secția I civilă, Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea pe anul 2023 a sumei prevăzute ca justă despăgubire aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2021 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Râfov, Dumbrava, Drăgănești, Albești-Paleologu, Tomșani, Colceag, Baba Ana din județul Prahova, precum și modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 860/2021

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1), al art. 8 alin. (3), al art. 9 alin. (8), al art. 11 alin. (7), precum și al art. 32 alin. (2) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Se aprobă suplimentarea pe anul 2023 a sumei prevăzute ca justă despăgubire aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2021 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Râfov, Dumbrava, Drăgănești, Albești-Paleologu, Tomșani, Colceag, Baba Ana din județul Prahova, cu suma totală de 25,3 mii lei care se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2023 nr. 368/2022, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 03 „Transport rutier”, titlul 61 „Proiecte cu finanțare din sumele aferente componentei de împrumut a PNRR”, articolul 61.06 „Transferuri din bugetul de stat către întreprinderi publice și institute naționale de cercetare-dezvoltare pentru susținerea proiectelor aferente PNRR”.

Art. II. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 860/2021 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Râfov, Dumbrava, Drăgănești, Albești-Paleologu, Tomșani, Colceag, Baba Ana din județul Prahova, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 23 august 2021, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Poziția nr. crt. 399 se modifică, în sensul actualizării în condițiile legii a elementelor de identificare și a sumelor individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

2. Pozițiile nr. crt. 411 și 413 se elimină ca urmare a comasării cu poziția nr. crt. 399, în condițiile legii, conform anexei care face parte din prezenta hotărâre.

3. La pozițiile nr. crt. 396 și 399 se introduc imobilele proprietate privată reprezentând construcții situate pe terenurile supuse exproprierii în condițiile legii, care fac parte din coridorul

de expropriere situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2021.

Art. III. — Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere pentru imobilele proprietate privată, prevăzute la art. II pct. 3, care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, situate pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2021, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Art. IV. — (1) Suma aprobată potrivit art. I se utilizează în scopul acordării justelor despăgubiri pentru imobilele prevăzute la art. II pct. 1 și 3, în conformitate cu anexa care face parte din prezenta hotărâre.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2021, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. V. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acesteia.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

la Lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii, care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Râfov, Dumbrava, Drăgănești, Albești-Paleologu, Tomșani, Colceag și Baba Ana din județul Prahova, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 860/2021	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului	Tarlaua	Parcela	Categoria de folosință	Intravilan/ Extravilan	Numărul cadastral	Numărul cărții funciare	Suprafața totală (mp)	Suprafața expropriată (mp)	Suprafața de expropiat — construcții (mp/ml/mc)	Valoarea de despăgubire a imobilului conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	396	Prahova	Dumbrava	Moraru Nicolae	1	4	Curți-construcții	Intravilan	—	—	389,00	7,00	—	81,95
							Împrejmuire	—	—	—	—	8,05 (ml)	2.281,05	
2	399	Prahova	Dumbrava	Parohia Dumbrava (domeniu privat)	CV 35	336/2	Arabil	Intravilan	—	—	8.055,00	22,00	—	115,72
							Împrejmuire	—	—	—	—	38,64 (ml)	24.047,21	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui ofițer din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerului nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management
resurse umane,
George Spiridonescu

București, 22 septembrie 2023.
Nr. M.212.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei*
unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2019 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management
resurse umane,
George Spiridonescu

București, 22 septembrie 2023.
Nr. M.218.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

